

§ 4. Enhver med et personnummer tildelt efter § 3, stk. 1, registreres i CPR med de oplysninger, der er anført i bilag 1 til loven.

§ 5. Enhver, der registreres i CPR, skal opføres med sit fulde navn efter navnelovgivningen, i det omfang dette er teknisk muligt.

Stk. 2. Hvis en persons navn er længere, end det er teknisk muligt at registrere, sørger den registrerende myndighed for, at der sker en forkortet registrering.

Stk. 3. Personer, hvis navn er forkortet efter stk. 2, samt personer, hvis navn indeholder tegn, som det ikke er muligt at registrere i CPR, har ret til ved henvendelse til bopælskommunen at få indsat en markering i CPR, som angiver, at der er afvigelser fra det fulde navn efter navnelovgivningen.

Stk. 4. Hvis en persons navn i CPR efter stk. 1 og 2 er for langt til brug ved maskinel udskrivning (adressering), sørger Indenrigsministeriet for, at der i CPR dannes et adresseringsnavn for vedkommende. Dette navn skal, hvis det er teknisk muligt, indeholde hele efternavnet og mindst ét helt fornavn registreret efter stk. 1.

Stk. 5. Forkortelser efter stk. 4 foretages ved, at fornavn eller mellemnavn i nødvendigt omfang forkortes til 1. bogstav. Eventuelle forkortelser foretages i sidste fornavn eller mellemnavn før efternavnet, dernæst i næstsidste og så fremdeles. Hvis første bogstav i første fornavn sammen med efternavnet overstiger det teknisk mulige for adressering, foretages forkortelserne tillige i efternavnet.

Stk. 6. Er den maskinelle forkortelse utilfredsstillende, registreres det bedst mulige adresseringsnavn, der så vidt muligt altid skal indeholde personens efternavn og mindst ét fornavn skrevet fuldt ud.

Stk. 7. Enhver har ret til ved henvendelse i sin bopælskommune at få registreret et adresseringsnavn på grundlag af det fulde navn, herunder at få ændret et adresseringsnavn. Adresseringsnavnet skal altid indeholde vedkommendes efternavn og mindst ét af vedkommendes fornavn skrevet fuldt ud.

Stk. 8. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om registrering af adresseringsmellemnavn umiddelbart foran personens efternavn i adresseringsnavnet.

Kapitel 3

Kommunalbestyrelsens folkeregistrering

§ 6. Kommunalbestyrelsen skal i CPR registrere enhver på dennes bopæl i kommunen, hvis vedkommende efter kapitel 4-6 skal være registreret her i landet. Ved bopæl forstås det sted (bolig), hvor en person regelmæssigt sover, når denne ikke er midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende, og hvor denne har sine ejendele.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal registrere den, der ingen bopæl har, på vedkommendes faste opholdssted i kommunen uanset dettes karakter. For at opholdsstedet kan anses for fast, skal opholdet have en vis varighed, hvorunder opholdsstedet ikke bevæges, jf. § 9.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen afgør, om en anmeldt flytning opfylder betingelserne for at blive registreret, jf. kapitel 4-6. Kommunalbestyrelsen må ikke registrere en person på en adresse, hvis der er tvivl om, hvorvidt vedkommende bor eller opholder sig der, jf. stk. 1 og 2, men skal først undersøge sagen, herunder ved anvendelse af reglerne i § 10, stk. 2 og 3.

Stk. 4. Den hidtidige bopælskommune skal fortsat have registreret den, der intet fast opholdssted har, men kommunalbestyrelsen skal registrere den pågældende som fraflyttet den tidligere adresse. Kommunalbestyrelsen skal med mellemrum tage sagen op for at vurdere, om der kan fastlægges en bopæl eller et fast opholdssted.

Stk. 5. Den hidtidige bopælskommune skal registrere den, der resultatløst er eftersøgt, som forsvundet, indtil vedkommende er fundet eller har givet sig til kende. Kommunalbestyrelsen skal med mellemrum tage sagen op for at vurdere, om der kan fastlægges en bopæl eller et fast opholdssted.

§ 7. Kommunalbestyrelsen skal registrere personer, der anvender flere boliger her i landet, med bopæl i den af boligerne, som de efter en samlet vurdering må siges at have mest tilknytning til. Ved afgørelsen af tilknytningen til en bolig skal en lovlig bolig altid gå forud for en ulovlig bolig.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1 træffes bl. a. efter følgende kriterier:

- 1) Antallet af overnatninger i boligen.
- 2) Boligens afstand fra det daglige arbejde.